

- ARTIC. I. DE CULTURA ANIMI, EJUSQUE AD VIRTUTIS ASSECUTIONEM COMPARATIONE
 Generale debitum hujus culturae exponitur. 231
 Virtutem esse etiam ratione sui amabilem evincitur. 232
 Hubneri et Wolffii contrariae rationes refutantur. 233
- ARTIC. II. DE NEGATIVA SUIPSIUS CONSERVATIONE.
 Expositis et distinctis diversis actionibus, quae nostrae conservationi adversantur, eae innuuntur a quibus tenemur abstinere, addita notione suicidii. 235
 Intrinsicam suidii pravitas ex triplici capite eruitur. 237
 Arguitur dubitatio Cocceji. pleraeque difficultates dissolvuntur. 240
- ARTIC. III. DE POSITIVA SUIPSIUS CONSERVATIONE.
 Statuitur generatim quibus mediis uti tenemur ad nostri conservationem, et quaestiones instituendae proponuntur. 243
 Indicata multiplici necessitate, et sensu axiomatis: *necessitas non habet legem*; assertur in extrema necessitate constitutos licito posse uti rebus alienis etiam invito domino ad sui conservationem. 245
 Praejaetis necessariis notionibus defenditur licere non tamen praeceptam esse, pro sui defensione cum moderamine inculpaetae tutelae, injusti aggressoriis necem. 248
 Insufficiencia contrariarum rationum evincitur. 249
- CAPUT. III. DE MUTUIS HOMINUM OFFICIIS.
- ARTIC. I. DE MUTUO OFFICIO NEMINEM LAEDENDI.
 Probatur istud officium se extendere ad quaevis bona naturae et fortunae, spiritualia et corporalia, honorem, famam etc. et debitum illata damna reparandi statuitur. 253
 Explicatur origo et multiplex duelli acceptio, ac definitio. 255
 Singularis certaminis privata auctoritate privatisque de causis suscepti, intrinsicam pravitas, etiam pro hypothese status mere naturalis, evincitur. 257
 In solvendis difficultatibus praecipue advertimus discrimen duelli ab justa sui defensione et a bello. 262
- ARTIC. II. DE MUTUO OFFICIO ALIOS JUVAANDI. 266
 Exponitur debitum se rendendi utile societatis

- membrum; et inquiritur qualis sit obligatio juvandi alios pro diversa eorum necessitate. 267
 Quomodo istud officium etiam erga inimicos sit explendum. 269
- ARTIC. III. DE MUTUO SERMOINANTUM OFFICIO.
 Indicato Pufendorffii, Grotii, aliorumque errore circa mendacium, hujus propria natura, definitio, et a mera veritatis occultatione distinctio exponitur. 270
 Statuitur mendacium nedum esse bono publico oppositum sed pro quacumque hypothese intrinsicae malum. 273
 In contrarium opposita diluuntur. 275

APPENDIX.

DE VIRTUTIBUS ET AFFECTIBUS.

- ARTIC. I. DE VIRTUTIBUS IN GENERE
 Praemissa notione habitus generalis, virtutum definitio, partitio, et quaedam communes proprietates explicantur. 277
- ARTIC. II. DE VIRTUTIBUS MORALIBUS IN PARTICULARI.
 Prudentiae, iustitiae, fortitudinis et temperantiae, aliorumve virtutum cum his connexarum notiones et proprietates quaedam exponuntur. 280
- ARTIC. III. DE AFFECTIBUS GENERATIM.
 Eorum, et passionum definitio, distinctio, subjectum et partitio innuitur ac vindicatur. 285
- ARTIC. IV. DE AFFECTIBUS SEU PASSIONIBUS IN PARTICULARI.
 Dissertitur primo de iis quae ab appetitu concupiscente, deinde, quae ab irascente dimanant. 288

NIHIL OBSTAT
Philippus Cossa Censor Theolg. Deput.

IMPRIMATUR
Fr. Dom. Buttaoni O. P. S. P. A. M.

IMPRIMATUR
A. Piatti Patr. Antioc. Vicesg.

